Magnetismo. 1 Tuto de la fenomenoj koncernantaj magneton. 2 Fako de la fiziko studanta tiujn fenomenojn.

magnetito *. Natura oksido de fero, posedanta magnetajn ecojn.

magnezo 🗑 🐺 MgO. Oksido de magnezio: ~o estas blanka, mola, tre malpeza pulvoro, uzata en medicino. Vd MAGNEZIO.

magnezio z 😴 🐩 🏬 Mg. Ĥemia elemento. Blanka, malpeza metalo, kiu inkandeske brulas en aero kombiniĝante kun oksigeno.

magnezito & MgCO³. Natura magnezia karbonato.

Mahagono. Arbo el Ameriko liveranta belan brunruĝan lignon uzatan por mebloj (swetenia mahagoni).

mahometano Z. Ano de la religio fondita de Mahometo.

- *Maizo. Veg. el fam. gramenacoj, kies grajnoj estas manĝeblaj k farunigeblaj; turka greno (zea mays).
- *Majo. Kvina monato de la jaro. ~floro. Konvalo. ~skarabo. Melolonto.
- *Majesta. Inspiranta admiran respekton per sia impona aspekto k dignoplenaj manieroj: ~a paŝado; kapo ~a, sed cerbo modesta Z; ~a rivero; ~eco de la Alpaj montoj (Kp Grandioza, Pompa. Vd Troni). ~o. Reĝa aŭ imperiestra moŝto.

Majoliko. Speco de malnova fajenco itala aŭ hispana.

majonezo (Ku). Speco de malvarma densa saŭco, konsistanta el oleo, salo, pipro, vinagro aŭ mustardo k ovoflavaĵo.

Majoro. Oficiro, kiu rangas inter kapitano k kolonelo k komandas batalionon.

*Majstro. Titolo donata al specialisto alte ŝatata pro liaj fakaj kapabloj : scienca, muzika ~o; koniĝas ~o laŭ sia verko Z; ~a verko; ~e ĉizi lignon Z. ~aĵo. Verko inda je ~o.

maĵora þ. 1 (pri gamo) Konsistanta el kvin tonoj k du duontonoj. 2 (pri tercio) Konsistanta el du tonoj. Vd minora.

Makadamo. Tavolo el kunpremitaj ŝtonrompaĵoj, per kiu oni kovras la vojojn (Kp pavimo, asfalto, bitumo).

makako 🛣. G. de simioj (macacus).

Makarono. Frandaĵo el pistitaj migdaloj
miksitaj kun sukero k kirlita ovoblanko.

Makaronio. Manĝebla sekigita pasto el tritika faruno, havanta formon de tubetoj.

makiavela. 1 Konforma al la principoj de regado rekomenditaj de Makiavelo. 2 Ruze k tromploge perfida.

*Makleri (ntr). Profesie servi kiel profitanta peranto inter vendantoj k aĉetantoj: ~i pri teksaĵoj.

makrocefalo Z <u>απ</u>. G. de grandaj cetacoj, iom simila al baleno, sed pli kruela. Kp καĉαιοτο.

makropo Z 65. G. de marsupialoj, alta besto, kies ino havas ventran poson por tie gardi siajn idojn (macropus). Kp KANGURUO.

Maksimo. Mallonge esprimita principo de konduto (Kp aforismo, sentenco, devizo, proverbo, moto).

Maksimumo. Plejgranda atingebla kvanto aŭ grado: ~o da malvarmo dum vintro estis 32 gradoj sub nulo; tio estas ~a prezo; mi forestos ~e du tagojn; vi devos ~e penadi; ~a justeco estas maljusteco (Кр мінімимо).

- * Makulo. 1 Malpuriga aŭ difekta loko sur io : grasa, inka ~o ; ~o en diamanto ; eĉ sur la suno troviĝas ~o Z. 2 Natura kolora punkto: ~oj de la haŭto, de la felo. 3 (f) Malbona, difekta punkto: neniu sanktulo estas sen ~o Z; tiu ĉapitro estas ∼o en la verko; lio jetas ∼on sur lian karakteron Z; ĝi estas por mi ~o en la okulo Z (ĝeno, ofendeto. Vd osto): la forfalo de la Romana Imperio metis en la historion dum mil jaroj nigran ~on. ~1 (tr). Fari ~ojn sur io : ~i sian veston; (f): la tekston ~as tro da preseraroj; ~i la honoron de iu Z; se kalumnio ne brulas, ĝi almenaŭ ~as Z; ~ita konscienco. Sen~a. Nehavanta ~on materian aŭ moralan; sen~a tuko; sen~a honoro, konduto, junulino; ne ~u la gloron de la patroj, kiu jam en la daŭro de 7 jarcentoj konserviĝis sen~a Z.
- * Makzelo. Ĉiu el la du ostaj pecoj de la buŝo de vertebruloj, en kiuj estas fiksitaj la dentoj k kiuj servas por maĉi aŭ por kapti manĝaĵon.
- *Mal. 1 Prefikso montranta ideon logike kontraŭan al tiu, kiun montras la radiko: ~longa, ~plena, ~utila, ~lumo, ~akcepli, ~aperi; ne~obeebla leĝo Z. Kp 16 I° D, c, rim. 2; de, dis, sen. Rim.: